

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 5. 1957, sp. zn. 5 Co 175/57

Číslo: 125/1957

Právní věta:

Byla-li státním úřadem důchodového zabezpečení zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu podle zákona o národním pojištění, je třeba, jestliže dojde k soudnímu rozhodnutí o opravném prostředku pojištěncově až po 1. lednu 1957, pokud jde o nárok po 1. lednu 1957, rozhodnout podle ustanovení zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 07.05.1957

Spisová značka: 5 Co 175/57

Číslo rozhodnutí: 125

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důchod invalidní

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovatelka požádala 7. dubna 1956 o přiznání invalidního důchodu. Státní úřad důchodového zabezpečení výměrem ze 7. července 1956 žádost navrhovatelky zamítl s tím, že navrhovatelka nesplňuje základní podmínku nároku podle § 61 zák. o nár. poj.

Lidový soud v Ústí n. Lab. přiznal navrhovatelce invalidní důchod podle § 12 zák. o soc. zabezpečení počínaje dnem 1. ledna 1957, když zjistil, že navrhovatelka splňuje podmínky §§ 12, 13 tohoto zákona. Rozhodl tak opíraje se o ustanovení § 80 odst. 1 zák. o soc. zabezpečení.

Krajský soud rozsudek lidového soudu potvrdil.

Odůvodnění:

Je správné, že soud, který rozhoduje podle § 394 o. s. ř. o opravném prostředku proti odpůrcovu výměru, je vázán obsahem tohoto výměru. Vázán je ovšem jen potud, že nemůže rozhodovat o jiné dávce sociálního zabezpečení, než o které bylo výměrem rozhodnuto, poněvadž o této jiné dávce nebylo provedeno správní řízení, jež mu předcházet opravnému řízení soudnímu.

Navrhovatelka podala za účinnosti zákona o národním pojištění žádost o invalidní důchod a o nároku na tento důchod bylo napadeným výměrem rozhodnuto. Invalidní důchod byl dávkou podle zákona o

národním pojištění a tuto dávku zná i nový zákon o sociálním zabezpečení č. 55/1956 Sb., který ovšem podmiňuje vznik nároku na ni poněkud odchylnými podmínkami. Nejde tu tedy o jiný nárok, o nárok na jinou dávku, nýbrž o nárok na stejnou dávku, která se jen za účinnosti nového zákona řídí jinými předpisy. Proto v případě, že k rozhodnutí o oprávněném prostředku proti výměru, jímž bylo rozhodnuto o invalidním důchodu podle předpisů zákona o národním pojištění v době jeho účinnosti, dojde teprve v době účinnosti nového zákona o sociálním zabezpečení, je soud nejen oprávněn, ale pokud je to v souladu s přechodnými a závěrečnými ustanoveními nového zákona i povinen posuzovat nárok na invalidní důchod nejen podle předpisů zákona dřívějšího, nýbrž i podle ustanovení nových. Vždyť tak rozhoduje o témže nároku, o nároku na invalidní důchod, o kterém bylo rozhodnuto výměrem, třebaš podle předpisů dřívějšího zákona.

Podle ustanovení § 80 odst. 1 zák. o soc. zabezpečení, kteréžto ustanovení je zařazeno mezi ustanovení přechodná, posuzují se podle tohoto zákona od 1. ledna 1957 i nároky na dávky, jejichž skutkové podmínky se splnily před tímto dnem a nezakládaly nárok na dávky podle dosavadních předpisů. Podle důvodové zprávy k § 81 odst. 1 téhož zákona jedná § 80 o nárocích na dávky, o nichž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, tedy o nichž tam, kde byl podán oprávný prostředek proti výměru z doby platnosti dřívějších předpisů, nebylo rozhodnuto do 31. prosince 1957 soudem.

Z toho ve spojení s tím, co bylo shora uvedeno, vyplývá, že soud má při projednávání oprávněného prostředku proti výměru, jímž bylo rozhodnuto za účinnosti dřívějších předpisů o dávce národního pojištění, na kterou je zákonný nárok i podle předpisů nových v době od 1. ledna 1957, též zkoumat, zda navrhovateli nevznikl od 1. ledna 1957 nárok na tuto dávku podle předpisů zákona o sociálním zabezpečení, jestliže v době předchozí na ni nevznikl nárok podle předpisů dřívějších. Povinnost zkoumat, zda navrhovateli nevznikl v takovém případě nárok na tuto dávku má ovšem i tehdy, nevznikl-li nárok na ni do 31. prosince 1956 a nebyly-li její podmínky do tohoto dne splněny ani podle předpisů nových. V ustanovení § 80 odst. 1 zák. o soc. zabezpečení jde o t. zv. nepravou zpětnou působnost zákona.

Není-li k 1. lednu 1957, kdy vešel v účinnost nový zákon o sociálním zabezpečení, který upravuje proti dřívějšímu stavu poněkud odchylné podmínky nároku na invalidní důchod, dosud rozhodnut soudem o uplatněném nároku na invalidní důchod, bylo by formalismem požadovat na zaměstnanci, aby podal novou žádost o tento důchod u státního úřadu sociálního zabezpečení.